

Zitting 2001-2002

19 juni 2002

BEKNOPT VERSLAG

VERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Actuele vragen (*Regl. art. 82*)

- van de heer Robert Voorhamme (Erkende havenarbeid in de nieuwe Europese context van liberalisering van de havendiensten)
met antwoord van minister Steve Stevaert 3
- van mevrouw Hilde De Lobel (Heraanleg van de Antwerpse leien)
met antwoord van minister Steve Stevaert 3
- van de heer Dirk De Cock (Tewerkstellingsgraad in Vlaanderen)
met antwoord van minister Steve Stevaert 4
- van mevrouw Sonja Becq (Grievan van de Vlaamse rusthuizen)
met antwoord van minister Mieke Vogels 4
- van mevrouw Trees Merckx-Van Goey (Opvang- en zorgtekort voor delinquente jongeren)
met antwoord van minister Mieke Vogels 5
- van mevrouw Marijke Dillen (Heroïneverstrekking aan zwaar verslaafden)
met antwoord van minister Mieke Vogels 6

- van de heer Dominiek Lootens-Stael (Kritiek van de minister op de leidend ambtenaar van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie) met antwoord van minister Bert Ancliaux	6
- van de heer Johan Malcorps (Vergunningsplichtig maken van autorally's op de openbare weg) met antwoord van minister Vera Dua	7
- van de heer Jan Van Duppen (Medewerking van gemeentebesturen aan preventiecampagnes van farmaceutische bedrijven) met antwoord van minister Paul Van Grembergen	8
- van mevrouw Ann De Martelaer (Huursubsidies aan Antwerpse socialehuisvestingsmaatschappijen) met antwoord van minister Jaak Gabriels	9
- van de heer Jos De Meyer (Vrijstellingen in de hogescholen) met antwoord van minister Marleen Vanderpoorten	9
- van de heer Kris Van Dijck (Omvorming van kandidaats- en licentiaatsdiploma's naar bachelor- en masterdiploma's) met antwoord van minister Marleen Vanderpoorten	9
- van mevrouw Hilde Claes (Ondersteuning van de scholen in het kader van het gelijkekansendecreet) met antwoord van minister Marleen Vanderpoorten	10
- van de heer Erik Matthijs (Toelatingsexamen arts-tandarts) met antwoord van minister Marleen Vanderpoorten	10

Interpellaties

- Verbreking managementscontracten regionale luchthavens (Sprekers : de heren Carl Decaluwe en Jan Penris, mevrouw Ria Van Den Heuvel, de heer Ludwig Caluwé en minister Steve Stevaert)	10
- Met redenen omklede moties	16

Ontwerpen van decreet

- Gelijke onderwijskansen-I - Tweede lezing	16
- Instemming met het Verdrag van Nice - Algemene bespreking (Sprekers : de heren Stefaan Platteau, verslaggever, Luc Van den Brande en Karim Van Overmeire en minister Paul Van Grembergen)	17
- Artikelsgewijze bespreking	20
- Oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding - Algemene bespreking (Sprekers : de heren Jacques Laverge, verslaggever, Roland Van Goethem, Robert Voorhamme en André-Emiel Bogaert)	20
- Artikelsgewijze bespreking	21
- Instemming met het Verdrag van Nice - Hoofdelijke stemming	21
- Gelijke onderwijskansen-I - Aangehouden stemmingen (Sprekers : mevrouw Hilde Claes en minister Marleen Vanderpoorten)	21
- Hoofdelijke stemming (Sprekers : de heren Luc Martens en Johan De Roo, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, mevrouw Hilde Claes en de heer Kris Van Dijck)	22
- Oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding - Hoofdelijke stemming	22

Met redenen omklede moties

- Scoutsgroep voor allochtone jongeren in Antwerpen
 - Hoofdelijke stemming
(Sprekers : de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Jo Vermeulen) 22
- Onderzoeks- en ontwikkelingsbeleid
 - Hoofdelijke stemming
(Sprekers : de heren Luc Van den Brande en Dirk Holemans) 23

Regeling van de werkzaamheden 24

Aanwezig 24

Afwezig met kennisgeving 24

Afwezig zonder kennisgeving 24

VERGADERING VAN WOENSDAG 19 JUNI 2002

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

- De vergadering wordt geopend om 14.16 uur.

ACTUELE VRAGEN (Regl.art.82)

Erkende havenarbeid in de nieuwe Europese context van liberalisering van de havendiensten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Voorhamme tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de erkende havenarbeid in de nieuwe Europese context van liberalisering van de havendiensten.

De heer Robert Voorhamme : De Europese Commissie heeft op 13 februari 2001 een ontwerp van richtlijn goedgekeurd over de liberalisering van de havendiensten. Het statuut van de erkende havenarbeid wordt daardoor op de helling gezet. Het ontwerp werd door het Europees Parlement bijgestuurd. De ministers van Transport hebben vorige week beslist dat de lidstaten in de toekomst toch hun eigen voorwaarden kunnen opleggen voor de havendiensten.

Er mag niet geraakt worden aan de wet-Major, die ervoor gezorgd heeft dat onze havenarbeiders tot de meest productieve van Europa behoren en dat de afhandeling op een veilige manier kan verlopen.

Wat heeft de minister al ondernomen om de oorspronkelijke richtlijn bij te sturen ? Wat is het standpunt van de minister over de organisatie van de havenarbeid ?

Minister Steve Stevaert : Transport is een federale bevoegdheid. Havens zijn zeer belangrijk voor Vlaanderen. Daarom werd er de voorbije maanden druk overleg gepleegd; onder meer met de havenbedrijven, de werkgevers, de scheepvaartsector, de betrokken Europese parlementsleden, de Vlaamse Havencommissie, het kabinet-Durant en de voorzitter van het paritaire comité. Ik zal een chronologisch overzicht van het dossier ter beschikking stellen.

Vandaag vindt er een debriefing plaats op het kabinet van minister Durant. Dat moet leiden tot een implementatie waarbij een politiek standpunt wordt ingenomen.

De heer Robert Voorhamme : Ik leid uit uw antwoord af dat u de zienswijze van de havenarbeiders deelt en dat u er alles zal doen om dit te doen vertalen in Belgische wetgeving.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Heraanleg van de Antwerpse leien

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Lobel tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit Openbare Werken en Energie, over een barbecue naar aanleiding van de start van de heraanleg van de Antwerpse Leien.

Mevrouw Hilde De Lobel : De minister wil op 4 augustus een barbecue bijwonen in Antwerpen, naar aanleiding van de start van de heraanleg van de Antwerpse Leien. Daarmee wil hij het protest van de buurtbewoners in de kiem smoren. De buurtbewoners werden al herhaaldelijk uitgenodigd voor inspraakvergaderingen en hoorzittingen, maar met hun opmerkingen werd nooit rekening gehouden. Ze verzetten zich tegen de heraanleg van de Leien.

De minister zal 250.000 euro uittrekken voor de barbecue. Is de minister van plan hiervan een beleidslijn te maken ?

Minister Steve Stevaert : De uitvoering van het Antwerpse Masterplan zal 80 miljard frank kosten en de heraanleg van de leien 2,5 miljard frank. Antwerpen staat met andere woorden voor gigantische werken die liefst tien jaar zullen duren. Meestal wordt een feest georganiseerd na de werken, maar gezien de duur van de werken in Antwerpen doen we dat vooraf om de werken met een positieve noot van start te laten gaan.

Tijdens de talrijke voorafgaande overlegmomenten kwamen de Antwerpenaren naar voren als positief ingestelde en enthousiaste mensen. Met hun kritische bedenkingen hebben we dankbaar rekening gehouden.

Het voorstel om een feest te organiseren komt bovendien van de provincie en van de stad Antwerpen. Wie ben ik dan als Limburger om dat te weigeren ?

Mevrouw Hilde De Lobel : Minister Stevaert wil blijkbaar op een ludieke manier communiceren met Antwerpen, maar één barbecue zal niet volstaan om tien jaar overlast goed te maken.

Minister Steve Stevaert : Tien jaar overlast is inderdaad niet niks, maar we willen de werken op een positieve manier van start laten gaan. Het Vlaams Blok is blijkbaar tegen de investeringen in Antwerpen. (*Protest bij het VB*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Tewerkstellingsgraad in Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Cock tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de tewerkstellingsgraad in Vlaanderen. Minister Stevaert zal deze vraag beantwoorden.

De heer Dirk De Cock : Volgens de Europese doelstelling moet de werkgelegenheidsgraad in Vlaanderen tegen 2010 gestegen zijn tot zeventig procent. Na allerhande simulaties blijkt dat Vlaanderen maximaal 67 procent kan halen op voorwaarde dan nog dat elke werkzoekende ook aan werk geraakt.

Welke maatregelen neemt minister Landuyt tegen de uitstroom van ouderen, om hoogopgeleide afgestudeerden snel aan werk te helpen en om een einde te maken aan de discriminatie van vrouwen ? Met andere woorden : hoe zal Vlaanderen de 70-percentnorm halen ?

Minister Steve Stevaert : De EU-doelstelling blijft een belangrijke doelstelling voor Vlaanderen. In 2001 bedroeg de werkzaamheidsgraad in Vlaanderen 63,3 procent. Vlaanderen zit op schema voor de tussentijdse doelstelling van 65 procent in 2005.

Er zijn inderdaad enkele knelpunten die zouden kunnen beletten dat we de einddoelstelling halen. De werkzaamheidsgraad bij de groep tussen 55 en 64 jaar bedraagt momenteel inderdaad maar 24,5 procent als gevolg van allerhande formules ter bevordering van de vroegtijdige uitstroom.

Dat blijft een verantwoord recht, maar zij die de arbeidsmarkt niet vroegtijdig wens te verlaten dienen eveneens gesteund te worden. In overleg met de sociale partners heeft minister Landuyt het Vlaamse premiestelsel herzien. Voorts is hij gestart met enkele proefprojecten inzake leeftijdsbewust management en heeft hij de landingsbanen uitgewerkt.

Vijfenvijftigplussers mogen niet verplicht worden op de arbeidsmarkt te blijven, maar minister Landuyt is ervan overtuigd dat ze zullen blijven als de arbeidsmarkt aangepast is aan hun behoeften. Het tijdskrediet is daartoe een goed instrument. Minister Landuyt heeft de VDAB ten slotte de opdracht gegeven een begeleidingsplan uit te werken voor werkloze 50-plussers.

Het Vlaams Actieplan Werkgelegenheid toont aan dat de VDAB schoolverlaters snel en efficiënt naar de arbeidsmarkt begeleidt. Voor de zesde maand worden schoolverlaters opgenomen in de trajectwerking. De aandacht gaat vooral uit naar laaggeschoolde werkzoekenden. Voor zelfredzame jongeren, vaak de hogergeschoolden, heeft de VDAB enkele ICT-ontwikkelingen gecreëerd.

Het Vlaams actieplan Start van een loopbaan, de IBO-regelgeving, de peterschapsformule en de financiering van sociale uitzendkantoren voor jongeren uit kansengroepen hebben intussen al hun succes bewezen.

De genderkloof in de werkzaamheidsgraad blijft inderdaad aanzienlijk. Deze kloof neemt echter wel verder af. Een belangrijke randvoorwaarde voor de arbeidsmarktdeelname van mannen en van vrouwen is de beschikbaarheid van goede opvang voor kinderen en andere zorgbehoevenden.

Van in het begin van zijn mandaat heeft minister Landuyt ook gepleit voor het

principe van evenredige arbeidsparticipatie. Dit betekent dat de werknemers in de bedrijven een weerspiegeling moeten zijn van de maatschappij.

Momenteel is er nog steeds een groot onevenwicht in de verhouding tussen het aantal allochtonen, gehandicapten, ouderen en vrouwen en hun aanwezigheid op de arbeidsmarkt. Ook op dit vlak probeert minister Landuyt de balans weer in evenwicht te krijgen.

De heer Dirk De Cock : Voor 2005 zitten we dus op schema maar voor 2010 krijgen we het moeilijk.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Grievens van de Vlaamse rusthuizen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Becq tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de grieven van de Vlaamse rusthuizen.

Mevrouw Sonja Becq : Vandaag komen de rusthuisdirecties op straat in Oostende. Zij stellen vragen over de financiering van de zorgkosten. Hoewel een aantal functies niet gefinancierd worden, stelt men toch kwaliteitseisen. Zij stellen zich ook vragen rond de omzetting van gewone rusthuisbedden in rust- en verzorgingsbedden. Voor sommige bewoners zal men 600 frank ontvangen, voor andere niet. Nochtans gaat het om mensen die allemaal dezelfde zorg nodig hebben. De minister kan een belangrijke rol spelen in de totstandkoming van een akkoord met de federale overheid. Wij hopen dat zij dit ook daadwerkelijk doet.

Verder wil de sector weten hoever het staat met de bijkomende middelen voor de bouw van rusthuizen, de zogenaamde VIPA-middelen. Momenteel zijn er immers 8000 mensen die geen plaats vinden in een rusthuis.

Tenslotte is er nog een vraag over de zorgverzekering. Waarom hebben enkel de bejaarden met een zorgbehoefendheid van categorie C recht op een extra tegemoetkoming van 160 euro ? Op welke manier moeten de rusthuizen dit aan hun bewoners uitleggen ?

De minister kondigt vandaag aan dat ze 50 miljoen euro wil vragen om te kunnen anticiperen op deze problemen. Enkele maanden geleden vroeg ze een bijkomend bedrag van 150 miljoen euro voor de gehandicapten. Tot nu toe is hier echter weinig van gerealiseerd. Ik wens dan ook te weten wat haar antwoord is op de grieven van de rusthuizen.

Minister Mieke Vogels : Ik vind het helemaal niet erg dat de rusthuisdirecties nu op straat komen. De vergrijzing is immers een maatschappelijk probleem. De rusthuisdirecties kunnen bijdragen tot de sensibilisering van de publieke opinie voor deze problematiek.

Aan de zorgverzekering werden overigens al heel wat miljarden frank besteed en voor de rusthuizen hebben we het C-forfait nooit in vraag gesteld. De eerste fase zal volledig uitgevoerd worden. Er zal weldra moeten beslist worden over de verdere programmering en financiering.

Door de demografische evolutie is er, in tegenstelling tot 5 jaar geleden, een tekort aan plaatsen in de rusthuizen. Momenteel neemt de vergrijzing immers enorme proporties aan.

De gemiddelde opnameleeftijd in de rusthuizen is tussen de 80 en 85 jaar, een leeftijd die steeds hoger wordt door de goede thuiszorg. Daardoor komen vooral mensen die zware zorgen behoeven, in de rusthuizen terecht.

De federale overheid komt zijn verbintenissen voorlopig niet na, al belooft federaal minister Vandenbroucke daar iets aan te zullen doen. Zo zijn er 40.000 mensen die recht hebben op een zorgforfait, maar deze nog niet ontvangen.

Ook Vlaanderen moet echter een inhaalbeweging maken. Door de VIPA-herziening liggen er momenteel voor 2 miljard Belgische frank aan goedgekeurde dossiers klaar voor uitvoering. Ik zal hier bij de begrotingsbespreking van 2003 de nodige middelen voor proberen uit te trekken. Als we vandaag niet investeren in de ouderenzorg, zadelen we de toekomstige generaties met een zware sociale last op.

Mevrouw Sonja Becq : Ik wil erop wijzen dat de meerderheid onze moties hierover niet altijd steunt. Blijkbaar moeten de mensen op straat komen, vooraleer de minister van mening is dat er een maatschappelijk draagvlak voor bepaalde maatregelen bestaat. Wij dringen er al langer op aan de middelen van het fonds hiervoor aan te wenden.

Ik ben blij dat in de zorgverzekering meer aandacht zal worden besteed aan de bejaarden van categorie O en A en dat de Vlaamse regering werk zal maken van het zorgdecreet, een decreet dat ze in april al moest goedkeuren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Opvang- en zorgtekort voor delinquente jongeren

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Merckx-Van Goey tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het opvang- en zorgtekort voor delinquente jongeren.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : De instelling te Everberg heeft geen einde gemaakt aan het opvang- en zorgtekort voor delinquente jongeren. Zeventig criminele jongeren werden er al geweigerd en de Franse Gemeenschap blijkt heel andere verwachtingen te hebben van de instelling dan de Vlaamse Gemeenschap. En als klap op de vuurpijl krijgen we te horen dat het jeugdsanctierecht er gewoon niet zal komen.

De federale minister van Justitie Verwilghen is duidelijk. Volgens hem moeten de deelstaten voor voldoende opvang zorgen, maar blijven zij in gebreke. Wanneer zal de Vlaamse minister van Welzijn haar verantwoordelijkheid eindelijk opnemen ?

Minister Mieke Vogels : Ik zie de actualiteitswaarde van de vraag van mevrouw Merckx-Van Goey niet in. Op deze manier ridiculiseert zij de besprekingen hierover in de commissie, die nog volop aan de gang zijn. Ik ben er steeds duidelijk over geweest dat er nood is aan een nieuw jeugdrecht in België.

Het is niet omdat de federale regering me daarin niet volgt, dat ik mijn beleid, dat door een grote meerderheid van dit parlement wordt gesteund, niet zal uitvoeren. We zullen onze rechten om jongeren te kunnen reïntegreren in onze samenleving, maximaal uitputten.

De instelling van Everberg is er gekomen door een samenwerkingsakkoord tussen de federale en de Vlaamse overheid, met de bedoeling om jongeren die de samenleving bedreigen, op te vangen in een vervolgotraject om hen voor te bereiden op een reïntegratie in de samenleving.

Dat de huidige vijf plaatsen niet voldoende zijn, is geen nieuws. Er zullen uiteindelijk vijftig plaatsen komen, waarvan er veertig zullen voorbehouden worden voor Vlamingen.

Dat de Franstaligen een andere mening zijn toegedaan, is mijn zaak niet.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Ik ben de laatste om de commissiewerkzaamheden belachelijk te maken : het is trouwens op ons verzoek dat de werkzaamheden zo diepgaand en ernstig zijn. En natuurlijk is mijn vraag actueel : minister Verwilghen zegt duidelijk dat het bal in het kamp van de gemeenschappen ligt. Everberg is volgens hem slechts een tijdelijke buffer, waarachter de gemeenschappen zich niet langer mogen schuilen. Zolang de minister niets doet om aan de situatie daadwerkelijk iets te veranderen, zal ik haar blijven ondervragen. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Heroïneverstrekking aan zwaar verslaafden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Dillen tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het eventueel overleg met de federale minister van Volksgezondheid betreffende heroïneverstrekking aan zwaar verslaafden.

Mevrouw Marijke Dillen : De federale minister van Volksgezondheid Aelvoet heeft op een colloquium te Luik aangekondigd dat in de toekomst een gecontroleerde aflevering van heroïne aan zware drugverslaafden ter vervanging van methadon tot de mogelijkheden zal behoren. De verslaafden zouden hierdoor maatschappelijk

beter kunnen functioneren. Dit is het zoveelste verkeerde signaal van de federale overheid inzake drugs. Weer wordt de indruk gecreëerd dat het gebruik van drugs in bepaalde omstandigheden kan. Dat is niet zo : drugs zijn verboden en moeten ook verboden blijven.

Heeft de federale minister van Volksgezondheid hierover voorafgaandelijk overlegd met de Vlaamse minister die bevoegd is voor de preventie van druggebruik ? De federale overheid doorkruist met haar maatregelen immers het door Vlaanderen gevoerde preventiebeleid.

Minister Mieke Vogels : Het initiatief om heroïne te verstrekken aan zwaar verslaafden gaat niet uit van minister Aelvoet. Het bouwt voort op een aantal succesvolle experimenten uit het buitenland. De Luikse gemeenteraad heeft de beslissing om met een dergelijk experiment te starten eenparig goedgekeurd. Vervolgens heeft men aan minister Aelvoet gevraagd om dat initiatief te ondersteunen en ze is daarop ingegaan. U dient de federale minister daarover zelf te ondervragen. Het is evenwel niet opportuun om met dergelijke experimenten in Vlaanderen te starten.

Mevrouw Marijke Dillen : Het is niet omdat een gemeenteraad een initiatief neemt, dat een federaal minister dat moet ondersteunen. Voorts ben ik blij met het standpunt van de minister om in Vlaanderen niet met dergelijke experimenten te starten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Kritiek van de minister op de leidend ambtenaar van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Lootens-Stael tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de kritiek van de minister op de leidend ambtenaar van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Vorige week heb ik minister Anciaux geïnterpelleerd over de slinkse manier waarop hij de Cultuurpactwet uitholt. In een interview stelt de leidend ambtenaar van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie eveneens dat de minister die wet aan zijn laars lapt en onder meer met het decreet inzake het lokale cultuurbeleid het culturele pluralisme schendt.

In een scherpe reactie stelt minister Anciaux dat de leidend ambtenaar oppositietaal gebruikt en zich vergaloppeert in een politiek spelletje. Voorts dreigde hij ermee om daarover met voogdijminister Verhofstadt te gaan spreken. Welke verzuchtingen heeft de minister in dat gesprek geuit ?

Minister Bert Anciaux : De minister heeft gereageerd op een aantal onjuiste uitspraken van de leidend ambtenaar. Zo stelt die laatste dat steeds meer cultuurdecreten afwijken van het Cultuurpact.

Dergelijke uitspraken gaan in tegen de adviezen die de ambtenaren van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie gegeven hebben bij de opmaak van het ontwerp van decreet. Bovendien kan de leidend ambtenaar zijn uitspraken niet hard maken. De vraag is wat daarachter zit. De minister heeft het recht om de federaal bevoegde minister daarover te spreken en hij zal daarvan gebruik maken.

Het gebeurt niet vaak dat een leidend ambtenaar van een federale instelling flagrante leugens vertelt over een Vlaams minister. Tijdens deze regeerperiode hebben we het pluralisme in de praktijk gebracht. We maken gebruik van de derde mogelijkheid uit de Cultuurpactwet om te werken met deskundigen. Het is dringend nodig om op het federale niveau een politiek debat te voeren over de Cultuurpactwet. Die heeft immers een aantal perverse neveneffecten.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Het grote verschil tussen minister Anciaux en de leidend ambtenaar is dat de laatste de waarheid spreekt en de eerste niet. Zal de minister zich in het gesprek met de premier beperken tot het uiten van zijn ongenoegen of zal hij andere eisen op tafel gooien ?

De voorzitter : Het incident is gesloten.
Vergunningsplichtig maken van autorally's op de openbare weg

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Malcorps tot mevrouw

Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het eventueel vergunningsplichtig maken van autorally's op de openbare weg.

De heer Johan Malcorps : Vorige week is er weer een dode gevallen tijdens een autorally. Toch gaat de 24 Uur van Ieper gewoon door. De organisatoren stellen immers dat een dergelijk ongeval hen niet kan overkomen.

Mijn fractie meent dat autorally's op de openbare weg zouden moeten verboden worden, zeker in de bebouwde kom. Over dit onderwerp stellen we ook een vraag in de Kamer. We willen namelijk vernemen wat de ministers Durant en Duquesne aan dit probleem willen doen. De wet bepaalt dat autorally's op de openbare weg verboden zijn, maar dat de burgemeesters uitzonderingen kunnen toestaan. Deze uitzondering is echter de regel geworden. We hopen dat men op het federale niveau zijn verantwoordelijkheid zal nemen.

Toch willen we de zaak ook op Vlaams niveau bekijken. Voor autoraces op een gesloten circuit gelden zware milieuvoorwaarden. Moeten autorally's op de openbare weg niet milieuvergunningsplichtig zijn en in Vlarem worden opgenomen ?

Minister Vera Dua : Ik ben het ermee eens dat een autorally op de openbare weg niet kan, en zeker niet in de bebouwde kom. Het prioritaire thema is hier de veiligheid en dat is een federale bevoegdheid. Daarom zal ik een eis richten tot de federale regering.

Ik wil wel onderzoeken of er een milieu-vergunningsplicht kan opgelegd worden. Naar aanleiding van de herziening van Vlarem hebben we ons trouwens die vraag gesteld. De autorally's op de openbare weg leveren zeker hinder op : ze zorgen voor geluidsoverlast en verstoren waardevolle natuurgebieden. Het Vlaams Gewest is dus zeker betrokken.

Er zijn echter juridisch-technische problemen. Milieuvergunningen hebben betrekking op inrichtingen, terwijl een rally een eenmalige activiteit is. Daarom zal het niet makkelijk zijn de Vlaremprocedure op deze rally's toe te passen, al is misschien wel een oplossing mogelijk. Bovendien zijn de juristen het er niet over eens of het gebruik van de openbare weg alleen kan geregeld worden door de federale minister bevoegd voor het gebruik van de openbare weg, of ook door een andere minister.

De heer Johan Malcorps : Ik ben blij dat de minister wil onderzoeken of autorally's vergunningsplichtig kunnen gemaakt worden.

In de commissie voor Milieu en Gezondheid hebben we al herhaaldelijk in het algemeen betreurd dat het beleid gericht is op hinderlijke inrichtingen en niet op alle vormen van hinder. De minister is bijvoorbeeld van plan het stoken van vuurtjes strenger aan te pakken en dat vanwege de dioxine-uitstoot waarmee dat gepaard gaat. Ook daar gaat het wel degelijk om hinder, maar niet om een hinderlijke inrichting.

De federale minister is inderdaad verantwoordelijk voor het gebruik van de openbare weg. Indien het federale niveau zijn verantwoordelijkheid niet neemt, dan hopen we dat er op het Vlaamse niveau een initiatief komt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Medewerking van gemeentebesturen aan preventiecampagnes van farmaceutische bedrijven

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Duppen tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de medewerking van gemeentebesturen aan preventiecampagnes van farmaceutische bedrijven.

De heer Jan Van Duppen : Een aantal Vlaamse gemeentebesturen zijn bereid mee te werken aan een promotiecampagne van MSD. Botontkalking zou een grote dreiging vormen voor de vrouwen van 50 jaar en ouder. Welk gemeentebestuur kan dan weerstaan aan het aanbod van een gratis doorlichting van zijn bevolking ?

Aan de betrokkenen wordt in naam van het stadsbestuur een brief gestuurd, die mede ondertekend is door de lokale huisartsenkring. Het resultaat wordt meegedeeld aan de huisarts. In een afzonderlijk briefje wordt ook meegedeeld dat mensen met osteoporose baat kunnen hebben bij het product Fozamax. Een

dergelijke behandeling kost 40 euro per maand, maar wordt niet terugbetaald door de ziekteverzekering.

Vroeger bewerkten de farmaceutische firma's vooral de voorschrijvers. Nu ze ook reclame kunnen maken, doen dergelijke marketingtechnieken het steeds meer. Een firma kan voor zijn doorlichtingsinitiatief geen betere publiciteit wensen dan de steun van het stadsbestuur. In de medische literatuur worden deze onderzoeken nochtans wetenschappelijke onzin genoemd. Het gehanteerde apparaat is niet eens goed afgesteld.

Wat zal de minister doen om de gemeentebesturen ertoe aan te zetten weerstand te bieden tegen dergelijke praktijken ?

Minister Paul Van Grembergen : Ik ben het eens met het standpunt van de heer Van Duppen.

Minister Vogels zal een ontwerp van decreet voorleggen aan de Vlaamse regering om een regelgeving voor te stellen rond preventieve bevolkingsonderzoeken die gedragen worden door de Vlaamse of de gemeentelijke overheid. Het ontwerp van decreet zal regels vastleggen over de doelgroep waartoe men zich richt, over de wetenschappelijke basis en de doel van het onderzoek.

De vraag van de heer Van Duppen betreft privé-initiatieven die worden georganiseerd onder de auspiciën van de gemeenten. Daardoor krijgt de bevolking de indruk dat het gaat om een initiatief van de gemeenten gaat. Als de gemeenten nogmaals een dergelijk voorstel krijgen, zouden ze daarvan best afstand nemen en wel om ethische redenen. Ik hoop dat het ontwerp zal worden goedgekeurd door de Vlaamse regering en dat het snel zal worden behandeld in het Vlaams Parlement. Dan zullen dergelijke vormen van misbruik van vertrouwen kunnen worden tegengegaan.

De heer Jan Van Duppen : Ik dank de minister voor zijn steun. Ik had wel verwacht dat hij de gemeentebesturen in een circulaire zou waarschuwen voor deze praktijken. Het decreet over de preventieve bevolkingsonderzoeken zal volgens mij wellicht niet zo snel gerealiseerd worden.

Minister Paul Van Grembergen : De gemeenten die op het voorstel van de farmaceutische firma zijn ingegaan zal ik vragen naar hun motieven. Als ik die antwoorden heb binnengekregen, zal ik de hun aanraden omzichtig om te springen met dergelijke voorstellen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Huursubsidies aan Antwerpse socialehuisvestingsmaatschappijen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Martelaer tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Aangelegenheden en Huisvesting, over het mogelijk toekennen van huursubsidies aan Antwerpse sociale huisvestingsmaatschappijen.

Mevrouw Ann De Martelaer : Ik heb in de pers vernomen dat de minister van plan is om huursubsidies toe te kennen aan de Antwerpse huisvestingsmaatschappijen. Dat verheugt me. Ook huisvestingsmaatschappijen in andere steden mogen echter niet uit het oog verloren worden. Zal de minister ook deze huisvestingsmaatschappijen steunen ? Wat is het tijdschema ? Hoe zullen de subsidies worden uitbetaald ?

Minister Jaak Gabriels : De werkgroep die zich met dit probleem bezighoudt, is nog niet klaar met het werk. Er werd dus nog geen definitieve beslissing genomen. Het krantenbericht is dus voorbarig. Het is wel de bedoeling om snel een beslissing te nemen. We hebben in de eerste plaats aandacht voor de grootsteden, maar eventueel zouden ook huisvestingsmaatschappijen in ander steden gesteund kunnen worden.

Mevrouw Ann De Martelaer : Ik ben tevreden met het antwoord van de minister. Ik hoop dat de minister, zoals beloofd, nog voor het zomerreces een voorstel zal voorleggen aan de commissie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vrijstellingen in de hogescholen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Meyer tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de vrijstellingen in de hogescholen.

De heer Jos De Meyer : De voorbereidende teksten van Onderwijsdecreet-XIV hebben de verwachting doen ontstaan dat 10 op 20 ook in hogescholen voldoende is voor een vrijstelling voor de tweede zitting. De minister heeft deze verwachting bevestigd in een recent kranteninterview. Kan ze dit standpunt voor alle duidelijkheid vandaag nogmaals bevestigen ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Een en ander werd enigszins verkeerd voorgesteld in de pers. Onderwijsdecreet-XIV verandert eigenlijk niets; het bepaalt alleen dat de regeling voor de hogescholen een afspiegeling is van die voor de universiteiten. Een cijfer van 12 op 20 geeft recht op een vrijstelling voor het volgende academiejaar.

Een resultaat van 10 op 20 voor theoretische examens kan worden overgedragen naar de volgende zitting; 10 op 20 voor oefeningsexamens naar het volgende academiejaar.

In de twee laatste gevallen hangt de toepassing van de overdracht echter af van de beslissing van de betrokken onderwijsinstelling. Ik heb vorige week een circulaire verstuurd naar de onderwijsinstellingen om dit te bevestigen.

De heer Jos De Meyer : De minister heeft in de pers heel wat anders gezegd. Is de overdracht van 10 op 20 naar de volgende zitting een recht voor de student ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Het gaat om een beslissing van de onderwijsinstelling.

De heer Jos De Meyer : Dat hebt u vorige week niet gezegd. Op die manier hebt u voor verwarring gezorgd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Omvorming van kandidaats- en licentiaatsdiploma's naar bachelor- en masterdiploma's

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dijck tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en vorming, over de omvorming van kandidaats- en licentiaatsdiploma's naar bachelor- en masterdiploma's.

De heer Kris Van Dijck : Zal de naamsverandering van kandidaten en licentiaten in bachelors en masters met terugwerkende kracht worden ingevoerd ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Aangezien niet alleen de namen, maar ook de bestaande onderwijsprogramma's zullen worden herzien, zullen de kandidaten en licentiaten hun huidige titel behouden.

De heer Kris Van Dijck : Beide opties hebben voor- en nadelen. Als wij Nederland niet volgen, zou dat binnen Europa tot discriminatie kunnen leiden.

Minister Marleen Vanderpoorten : Zolang de inhoud van de opleiding niet overeenkomt, kunnen we de diploma's niet gelijkstellen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Voorwaarden voor de ondersteuning van scholen in het kader van het gelijkheidsdecreet.

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Claes tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over een mogelijke afwijking op de voorwaarden voor ondersteuning van de scholen in het kader van het gelijkheidsdecreet.

Mevrouw Hilde Claes : Tijdens de bespreking van het gelijkheidsdecreet heb ik altijd gewezen op belang ervan in de strijd tegen de kansarmoede. Nog geen week later verneem ik dat de ondersteuningsbepalingen in de uitvoeringsbesluiten versoepeld worden. Opdat de middelen efficiënt besteed zouden worden, heeft een school maar recht op subsidies als aan twee voorwaarden voldaan is.

Ten minste tien procent van de leerlingen moeten doelgroep leerlingen zijn en die

doelgroepleerlingen dienen samen zes lestijden te rechtvaardigen. Nu zou het de bedoeling zijn om die tweede voorwaarde opzij te schuiven zodat elke school met tien procent doelgroepleerlingen automatisch recht krijgt op zes lestijden.

Daardoor stijgt het aantal scholen dat recht heeft op extra steun, maar het totale budget neemt niet toe. Het gevolg daarvan is dat de efficiëntie zal dalen. Klopt dit bericht ?

Minister Marleen Vanderpoorten : U bent onterecht bezorgd omdat hier sprake is van een interpretatieprobleem. Toen bleek dat de tweede voorwaarde ertoe zou leiden dat liefst 154 scholen geen steun meer krijgen, werden de onderwijsmiddelen herschikt. Zo vermijden we dat scholen die wel aan de twee voorwaarden voldoen, het slachtoffer worden van deze maatregel.

Mevrouw Hilde Claes : Het oorspronkelijke budget werd dus verhoogd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Toelatingsexamen arts-tandarts

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Matthijs tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het toelatingsexamen arts-tandarts.

De heer Erik Matthijs : Tijdens het volgende parlementaire jaar zal de commissie voor Onderwijs zich over het ontwerp van decreet inzake de herstructurering van het Hoger Onderwijs buigen. In zijn advies raadt de Vlor aan de toelatingsproef voor arts en tandarts na de bacheloropleiding te organiseren. Is de Vlaamse regering van plan het tijdstip van die proef te wijzigen ?

Minister Marleen Vanderpoorten : Er is al veel gediscussieerd over het aangewezen tijdstip om een dergelijke toelatingsproef te organiseren. Tijdens de bespreking van het structuurdecreet zal daarover opnieuw van gedachten gewisseld worden. Deze discussie is nog niet begonnen, laat staat dat er al een beslissing is genomen. Het is dus nog te vroeg om nu al uitspraken te doen over het Vlor-advies.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIES

Verbreking managementcontracten regionale luchthavens

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Decaluwe en de heer Penris tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over de verbreking van de managementcontracten voor de regionale luchthavens van Deurne en Oostende.

De heer Carl Decaluwe : Het beheer van de regionale luchthavens van Deurne en Oostende door de private sector is al langer een probleem. De vorige regering besliste al de exploitatie ervan in concessie te geven. Op 30 maart 1999 kreeg Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) de opdracht een offerteaanvraag te organiseren, maar daar schreef niemand zich op in. Op 3 maart 2000 organiseerde men een tweede poging die uiteindelijk aanleiding gaf tot een vernietigend rapport van het Rekenhof.

Alles wat fout kon lopen, is in dit dossier ook fout gelopen. In De Morgen verklaart minister Stevaert weliswaar dat hij het Rekenhof volgt in dit dossier. Voorts verwijst hij naar de positieve houding van de administratie en de Inspectie van Financiën. Dat zijn twee leugens. De administratie Overheidsopdrachten merkte op dat het dossier vol onwettelijkheden stak en de Inspectie van Financiën suggereerde het beheer van Deurne niet toe te kennen aan Ernst&Young.

In dit dossier werd belastinggeld verspild. Ik neem het minister Stevaert ook bijzonder kwalijk dat hij met dit dossier naar buiten is getreden op het moment dat de leden van de commissie voor Openbare Werken in Singapore landden. Ik heb meerdere interpellaties gehouden over dit dossier, maar werd telkens weggelachen. Het Rekenhof achtte PMV niet bekwaam. Bovendien heeft PMV deze opdracht doorverkocht aan een Antwerps advocatenbureau. Dat kan juridisch niet en bovendien heeft het advocatenkantoor steken laten vallen. Het verslag van het

Rekenhof is vernietigend.

Het Rekenhof is vernietigend voor de minister. Vooreerst is er het verwijt van gebrekkig dossierbeheer.

Verder werden de voorgeschreven publicatieverplichtingen niet nageleefd en is er sprake van gebrekkige besluitvorming.

In tegenstelling tot wat de minister beweert werd de wet op de overheidsopdrachten wel overtreden.

De minister heeft zijn administraties en adviserende instanties volledig buiten de zaak gehouden. De opvolging en begeleiding liet hij over aan de PMV. De PMV beschikte echter niet over het nodige personeel. Bovendien stelt het Rekenhof dat de keuze van de advocaat niet gelukkig kan genoemd worden omdat hij een aantal fouten maakte in het opgestelde bestek.

Er werden ook te hoge schadevergoedingen uitgekeerd. Terwijl 10 procent de gehanteerde norm is, is in dit dossier sprake van 30 procent voor Ernst&Young en BIAC. De paars-groene coalitie heeft er blijkbaar geen problemen mee om mislukte managers zware vergoedingen te betalen.

Het Rekenhof stelde tevens een aantal onwettigheden vast die, bij eenvoudig nazicht, vermeden hadden kunnen worden.

Er is ook sprake van belangenvermenging van iemand die concessiehouder was en tegelijkertijd voor Ernst&Young werkte. Al mijn interpellaties hierover werden door de minister weggelachen. Ernst&Young mocht gewoonweg nooit geselecteerd worden.

De budgettaire aanrekening kan ook niet gebeuren want het ging om contracten van 5 jaar waarin gesplitste kredieten waren opgenomen.

Tenslotte beweerde de minister ook dat de offertes niet aangepast moesten worden. Alles zou met een protocol kunnen geregeld worden. Dit protocol is er echter nooit gekomen. Desnoods zou men het DAB-besluit wel in een bepaald kader wringen.

Dit alles is wanbeheer, geldverspilling en tijdsverlies. We hebben in totaal wel 8 maanden verloren.

Ook al zal hij straks alles in de schoenen van een aantal anderen trachten te schuiven, toch is de minister de uiteindelijke politieke verantwoordelijke.

Het grootste slachtoffer van dit alles zijn de belastingbetaler en het personeel. De Vlaamse regering heeft de vaste benoeming van het brandweerpersoneel immers gekoppeld aan de goedkeuring van het nieuwe DAB-besluit. Zal de regering dit verder blijven blokkeren? Eerst een examen organiseren en vervolgens weigeren de geslaagden te benoemen doet me onwillekeurig denken aan het NMBS-dossier.

Voor de schadeclaims mag men in totaal op een bedrag van 60 miljoen frank rekenen. Dit is de prijs die men zal moeten betalen voor 8 maanden wanbeheer.

Ik had graag een antwoord op een viertal vragen. Vooreerst wens ik te weten op basis van welke elementen de managementcontracten werden verbroken. Verder wil ik vernemen welke schadeclaims men mag verwachten en welke financiële middelen er, na de uitvoering van de managementcontracten, reeds uitbetaald werden.

Tenslotte wil ik ook te weten komen welke initiatieven de minister kan en zal nemen voor de toekomstige werking van de regionale luchthavens. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Jan Penris : Collega Decaluwe heeft voortreffelijk werk verricht. Ik kan me enkel aansluiten bij zijn betoog. Hij was het die de kat de bel aanbod. Hoe moet het nu verder met de schadeclaims? Naast de schadeclaim van 750.000 euro moet men er immers nog een aantal andere verwachten. De hele meerderheid draagt een verpletterende verantwoordelijkheid in dit dossier.

Hoe moet het ook verder met het regionale luchthavenbeleid in Vlaanderen? Op welke manier gaan we het debat ten gronde voeren? Nu weten we waarom de regeringsverklaring zo onduidelijk was over het Vlaamse haven- en luchthavenbeleid. Vandaag ligt het dossier opnieuw op de regeringstafel.

Ondanks het feit dat er al zeer veel initiatieven genomen zijn, is er heel wat foutgelopen. Besluiten werden steeds vooruitgeschoven. Er werd ons elke keer meegedeeld dat we moesten wachten.

Alhoewel de luchthavenbeheerders een haalbaarheidsstudie maakten, moeten we nu weer volledig herbeginnen.

In een vraaggesprek met de krant "De Morgen" verklaart de minister dat hij binnen de 30 dagen een regeling zou uitgewerkt hebben en dat hij de mogelijkheid overweegt om een DAB op te richten. Dergelijke constructies zijn ons echter niet onbekend.

Op de vraag of de luchthavens van Oostende en Deurne ooit rendabel kunnen worden, geeft de minister een negatief antwoord. Daarvoor zou de overheid te veel middelen moeten investeren, terwijl de kans dat het mislukt, te groot is.

Over het voortbestaan van de luchthavens is de minister vervolgens zeer dubbelzinnig. De luchthavens zouden een economische meerwaarde opleveren, maar zouden de overheid ook handenvol geld kosten. Maar omdat ook een sluiting veel geld kost, spreekt hij zich in de krant uit voor een verlaging van de exploitatiekosten en zo weinig mogelijk overlast voor de buurt en het milieu.

Op de stelling van Ernst&Young dat de luchthaven van Deurne maar kan openblijven als de Krijgsbaan wordt ondertunneld, antwoordt de minister in de krant dat de regering daar in de nabije toekomst over zal onderhandelen.

Hij is van mening dat sp.a daarbij het bindmiddel zou kunnen zijn tussen de standpunten van Agalev en VLD. Hij is van mening dat een inbreng van privé-investeerdere onontbeerlijk is. Binnen het mobiliteitsbudget zal hiervoor geen geld worden vrijgemaakt.

Duidelijkheid over de toekomst van de regionale luchthavens ontbreekt, en daar hebben we nochtans nood aan. De mening van Agalev is duidelijk, maar politiek minder relevant : de partij stelt voor op de site van de luchthaven van Deurne een openluchtwembad te installeren, met sociale woningen en een KMO-zone er bovenop.

De VLD zwijgt intussen oorverdovend, wat ons doet vermoeden dat de luchthaven zal worden gebruikt als politieke pasmunt.

Het standpunt van CD&V is ook allesbehalve helder, staat de heer Decaluwe met zijn vraag om Deurne te sluiten, alleen of niet ?

Het Vlaams Blok zal in elk geval een motie indienen met de vraag de luchthavens van Oostende en Deurne te behouden en hen alle ontplooiingskansen te geven.
(Applaus bij het VB)

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Het rapport van het Rekenhof spreekt zich op een tiental punten vernietigend uit over de manier waarop de managementcontracten voor de luchthavens van Deurne en Oostende werden gegund. Zo zouden het dossierbeheer en de besluitvorming gebrekkig zijn verlopen. Zowel Ernst&Young als BIAC zouden in hun offertes voorbehouden hebben geformuleerd, wat voldoende is om de offertes nietig te verklaren. Het Rekenhof spreekt ten slotte van een ernstige belangenvermenging bij Ernst&Young, iets waarvan de minister pas achteraf door een tegenkandidaat op de hoogte werd gebracht.

De heer Carl Decaluwe : Dat is niet waar. De minister heeft in antwoord op een interpellatie gezegd dat hij ervan op de hoogte was, maar dat hij het geen probleem vond.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Het is duidelijk dat de afgeleverde rapporten niet langer als basis kunnen dienen voor verdere besprekingen. De contracten werden opgezegd. Intussen verandert de situatie in Deurne dagelijks : de KLM-vluchten werden geschrapt met een derde minder passagiers op de lijnvluchten als gevolg. Trainingsvluchten van SN Airlines gaan nu naar Charleroi en de Thalys wordt als een evenwaardig alternatief gezien voor verplaatsingen naar Schiphol.

Agalev zal het akkoord over Deurne respecteren, maar stelt zich wel vragen bij de randvoorwaarden die hiervoor vervuld moeten zijn. Zal de luchthaven rendabel kunnen zijn ? Er zou sprake zijn van 50 miljoen euro investeringen, wat een enorm bedrag is voor een leeglopende luchthaven. We zijn zeker bereid om mee te zoeken naar oplossingen en hebben inderdaad al een aantal mogelijkheden

geformuleerd voor het gebruik van het Deurnse luchthaventerrein. Ik zal de minister onze voorstellingen graag overhandigen.

Wat zijn de financiële en beheersgevolgen van het opzeggen van de contracten ? Moeten de managers vergoed worden voor het geleverde werk ? Zal schadevergoeding moeten worden betaald wegens het voortijdig verbreken van het contract ? Welke timing volgt de minister in het dossier van de regionale luchthavens en welke werkwijze zal hij volgen ?

In 2000 werd een Vlaams luchthavenforum opgericht, dat als opdracht kreeg een geïntegreerd Vlaams luchthavenbeleid uit te werken. Zijn hier al resultaten van ?

De heer Ludwig Caluwé : Het debat moet niet gaan over de toekomst van de luchthavens van Deurne en Oostende, maar wel over de manier waarop de minister dit dossier behandeld heeft. Ik begrijp dat een minister niet elk dossier nauwgezet kan opvolgen, maar hij moet wel reageren als hij een bijzondere procedure laat volgen en als blijkt dat men hem bepaalde zaken voorgelogen heeft.

Een eerste punt is dat de minister het dossier niet toevertrouwd heeft aan de administratie Personenvervoer en Luchthavens, maar wel aan PMV. Die laatste beschikt niet over het nodige personeel en huurt een advocaat in. Het blijkt dat die helemaal niet deskundig is en zes grote juridische fouten maakt.

Ten tweede vraagt de Inspectie van Financiën uitdrukkelijk om de vergunning niet toe te kennen aan de luchthaven van Deurne. De minister verleent de vergunning toch.

Een derde probleem is dat de heer Luc Cloetens aangesteld wordt als luchthavenmanager in de offerte van Ernst&Young. In zijn curriculum vitae staat niet dat de heer Cloetens bestuurder is van een maatschappij, die een concessie heeft op de luchthaven van Deurne. Ernst&Young pleegt dus valsheid in geschrifte en zou op grond daarvan uit het dossier gesloten moeten worden. De administratie brengt dat feit ter sprake op een interkabinettenwerkgroep op 10 juli 2001. Het kabinet van minister Stevaert reageert niet. Als de offerte toegewezen is, protesteert de andere partij in een brief van 6 december 2001. De minister antwoordt dat de heer Cloetens ontslag heeft genomen als bestuurder van de maatschappij. Volgens de afdeling Overheidsopdrachten is de betrokkene nog altijd meerderheidsaandeelhouder.

Ik begrijp niet dat minister Stevaert de contracten niet heeft stopgezet wegens valsheid in geschrifte. Dat is mogelijk door de wet op de overheidsopdrachten zodat er geen schadevergoeding moet betaald worden. De minister biedt Ernst&Young zelfs de mogelijkheid om een oplossing te zoeken.

Als de kritiek van het Rekenhof te groot wordt, zegt de minister de contracten toch op. Nu kan hij zich echter niet meer beroepen op valsheid in geschrifte waardoor er wel schadevergoeding zal moeten betaald worden. Hoe evalueert de minister zijn optreden in het dossier ? (*Applaus bij CD&V*)

Minister Steve Stevaert : Het standpunt van de Vlaamse regering is dat de Vlaamse luchthavens niet rendabel zijn en dat de tussenkomst van de overheid altijd nodig is. De vraag is wat de beste beheersvorm is. Voor de concessieovereenkomst was er geen interesse. Ook de managementovereenkomst is geen succes. De minister zal de procedure voor DAB aan de Vlaamse regering voorleggen tegen eind juni.

De minister is ervan overtuigd dat de luchthaven in Antwerpen nodig is. De startbaan kan niet verlengd worden. De ondertunneling van de Krijgsbaan is noodzakelijk. Die zal deels door de Vlaamse overheid en deels door privaat-publieke samenwerking worden gefinancierd.

De vorige regering heeft aan PMV de opdracht gegeven om het dossier te beheren naar aanleiding van de concessieovereenkomst. Dat kan nagegaan worden. De minister heeft altijd gezegd dat hij bereid is om de contracten te verbreken als er fouten in het dossier gemaakt zijn. Het Rekenhof heeft opmerkingen gemaakt over onder meer de aanstelling van een advocaat door PMV, de schadevergoeding van 30 procent en de te ver gaande beheersovereenkomst.

Er zijn twee dossiers, namelijk van Deurne en Oostende. BIAC stelt dat het een aantal voorwaarden niet wil vervullen zodat er geen sprake kan zijn van schadevergoeding. Voorts is het niet zeker dat er schadevergoeding aan

Ernst&Young betaald moet worden. De minister heeft alleen de verslagen van PMV opgevolgd en op basis daarvan een beslissing genomen. Volgens juridische experts was er geen sprake van onverenigbaarheid. Voorts zeggen adviseurs dat het verhaal dat de derde kandidaat schadevergoeding moet krijgen, niet klopt omdat het niet zeker was dat die aangesteld zou worden.

Het verhaal van de heer Decaluwe over de schadevergoeding vind ik niet terug in de adviezen die ik heb gekregen.

Ernst&Young en BIAC hebben goed werk geleverd. We zullen hen daarvoor vergoeden, maar we zullen geen schadevergoeding betalen. Op basis van hun werk zullen we trouwens binnen de regering een beslissing nemen. Het is dus manifest onwaar dat dit in ieder geval tot een schadevergoeding zal leiden.

Op de opmerking dat de opdracht alleen betrekking mocht hebben op consulting en niet op een overdracht van bevoegdheden kan ik antwoorden dat het de bedoeling was dat onder te brengen in een DAB.

Voorbehouden en voorwaarden van de inschrijvers in de offerte zijn verboden. De wet op de overheidsopdrachten stipuleert dat de overheid de offerte als nietig mag beschouwen wanneer er toch voorbehouden worden geformuleerd. Dat hoeft echter niet. PMV stelt trouwens dat deze voorbehouden niet fundamenteel waren.

Een strikte toepassing van de regelgeving zou tot gevolg hebben gehad dat de opdracht niet zou kunnen worden toegekend, want geen enkele kandidaat voldeed aan de voorwaarden.

Ernst&Young stipuleert dat alleen het woon-werkverkeer in de offerte wordt opgenomen en niet de dienstreizen. De Vlaamse administratie past voor de dienstreizen echter dezelfde regels toe als voor de dienstverplaatsingen van haar eigen personeel. De opdracht had tot doel commerciële contacten te leggen met buitenlandse luchtvaartmaatschappijen. De kosten van de noodzakelijke dienstreizen in binnen- en buitenland konden dus onmogelijk in de offerte worden ingeschat.

BIAC stelde in zijn voorbehoud dat het een deel wilde van de winst indien de luchthaven van Oostende winst zou maken. Het Rekenhof stelt dat deze offerte daarom nietig moet worden verklaard. Ook hier kan ik antwoorden dat de overheid deze offerte kan nietig verklaren, maar dat ze daartoe niet is verplicht.

Het Rekenhof stelt dat men in de begroting voor 2002 had moeten voorzien in vastleggingen voor de volledige duur van het contract. Dat is een vaak weerkerende opmerking van het Rekenhof. Gezien de jaarlijkse opzegbaarheid van de contracten was dit echter niet nodig.

Tot nog toe hebben de managementskantoren geen vorderingen tot schadevergoeding ingediend. Indien ze dat wel doen, zullen we onderzoeken of ze daar al dan niet recht op hebben. In het bestek van de managementovereenkomst staat dat het Vlaams gewest vanaf de tweede evaluatie aan de dienstverleners een schadevergoeding moet betalen bij een voortijdige opzegging van het contract. Deze forfaitaire vergoeding bedraagt dertig procent van de vergoeding van de dienstverlening tot het einde van de eerste vervalddag van vijfjarige periode.

De eerste evaluatie dient volgens de overeenkomst pas te gebeuren een jaar na de aanvang van de managementovereenkomst, en dat is op 22 november 2002. De managementovereenkomst werd echter reeds voor die datum opgezegd. Daarom moet de contractuele bepaling over de schadevergoeding niet worden toegepast.

BIAC is aangesteld en heeft geen recht op een bijkomende schadevergoeding omdat het zelf bijkomende eisen heeft gesteld die niet conform zijn. Ernst&Young werden aangesteld op basis van de verslagen van PMV en van de juridische adviseurs. Nu blijkt dat ze bepaalde gegevens kenbaar hadden moeten maken en dat ze dat niet hebben gedaan. Dat is een verbrekingsgrond en bijgevolg kunnen ze geen schadevergoeding vragen. De derde gerangschikte zou een schadevergoeding kunnen vragen, maar daarover is er geen zekerheid. Het was niet duidelijk of de Vlaamse overheid iets zou toewijzen, omdat deze kandidaat niet voldeed aan bepaalde vormvereisten.

Ik ben ervan overtuigd dat Deurne en Oostende een luchthaven nodig hebben, maar ik ben niet bereid dat met zeer veel overheidsmiddelen te ondersteunen. Dat is de grond van de zaak. (*Applaus bij sp.a*)

De heer Carl Decaluwe : Eerst enkele vaststellingen. De minister bewijst dat hij

het dossier niet beheerst. De meerderheidsfracties zeggen niets, op Agalev na en dat was in de commissievergadering wel anders. Ten slotte probeert de minister nu de schuld in de schoenen van CD&V te schuiven. PMV was aangesteld in 1999 met een bijakte. Er werd een nieuwe ronde gelanceerd op 3 maart. De minister kon dus zeggen dat hij niet akkoord ging met PMV. CD&V is dus niet mee verantwoordelijk voor dit dossier.

De minister zegt dat hij zijn administratie wil beschermen. Het Rekenhof toont echter aan dat hij zijn eigen administratie buiten spel heeft gezet.

Hij spreekt over bepaalde details zoals de borgstelling en de kilometervergoeding, maar niet over de fundamentele kritiek van het Rekenhof dat er sprake is van inbreuken op de wet op de overheidsopdrachten, gebrekkige besluitvorming, te hoge schadevergoedingen en verschillende onwettigheden.

PMV beschikt niet over personeel en heeft de opdracht buiten elke mededinging om onderhands uitbesteed aan een advocaat. Nochtans zijn juridische opdrachten die niet kaderen in een geschil, net als alle andere overheidsopdrachten onderworpen aan de wet op de overheidsopdrachten.

Het principe van de mededinging moet worden gerespecteerd, ook als er een beroep wordt gedaan op een onderhandse procedure zonder bekendmaking. Dat is echter niet geschied. Ik geloof het Rekenhof en niet de minister.

Ook minister Van Grembergen staat niet boven elke verdenking. Toen ik hem interpelleerde over het probleem van het personeel, zei hij dat er niets aan de hand was.

In het rapport van het Rekenhof is er sprake van schadevergoedingen en minnelijke schikkingen. Dat betekent dat de overheid niet zo sterk in haar schoenen staat als ze beweert en dat ze zal moeten betalen.

De regering wil Ernst&Young en BIAC een vergoeding geven voor het geleverde werk. Ik lees echter dat het Rekenhof daarvoor het visum weigert.

Dit rapport bevat zeer zware kritiek. In normale omstandigheden moet men uit een dergelijk rapport duidelijke politieke conclusies trekken. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Jan Penris : De heer Decaluwe verwijt ons dat we het debat van zijn essentie afleiden. Onze interpellatie zou echter niet alleen gaan over de verbreking van het managementcontract, maar ook over de toekomst van de regionale luchthavens in Deurne en Oostende. De heer Decaluwe heeft het moeilijk met dit debat omdat zijn fractie daarover verdeeld is.

Inzake de managementcontracten wil ik de minister tegenspreken. Hij stelt dat de afgewezen luchthavenbeheerders geen recht op een schadevergoeding kunnen doen gelden.

Een regel van het algemeen contractrecht bepaalt echter dat degene die getroffen wordt door een fout die aanleiding geeft tot de verbreking van het contract, het recht heeft een schadevergoeding te eisen, ook als de fout werd gemaakt door een overheidsinstelling.

Tot nog toe werden geen schade-eisen ingediend en dat is positief. Als er een eis wordt ingediend, dan zal de rechter daar zeker positief op reageren.

De minister heeft gezegd dat de startbaan van de luchthaven van Deurne niet zal worden verlengd, maar hij heeft er geen bezwaar tegen dat de nuttige lengte ervan wordt geoptimaliseerd. Daartoe kan de Krijgsbaan worden ondertunneld. Dit is positief. Alleen over de wijze van financiering is er nog geen akkoord bereikt.

De luchthaven van Oostende hoeft van de minister dus niet te verdwijnen. De GOM West-Vlaanderen gelooft er sterk in. Ze vraagt wel om de dossiers van Oostende en Deurne te ontkoppelen. Die vraag is terecht : in het verleden is de koppeling steeds nadelig uitgevallen voor Oostende.

Hoe zit het met het personeelsdossier ?

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : De managers werden opgezegd naar aanleiding van het rapport van het Rekenhof. Deze keer moet een en ander wel op een correcte wijze worden afgehandeld. Het is belangrijk dat de minister heeft aangegeven dat hij niet van plan is om de luchthavens plat te subsidiëren en dat een eventuele

ondertunneling buiten het budget van de bevoegde ministers moet vallen. Gezien de belangenvermenging vinden wij dat de rapporten van Ernst&Young niet als basis mogen dienen voor verdere toekomstplannen.

De heer Ludwig Caluwé : De minister verwijst naar 1999 : toen ging het over het in concessie geven van de hele luchthaven. De managementovereenkomsten zijn echter een andere aangelegenheid : waarom werd dit niet overgelaten aan de administratie ? PMV had er immers niet genoeg personeel voor.

De minister mag van het Rekenhof het huidige contract niet uitvoeren. De minister streeft nu naar een minnelijke schikking. Blijkbaar is hij bang voor schuldvorderingen.

De minister heeft nog steeds geen antwoord gegeven op mijn enige vraag : hoe evalueert hij zijn optreden in deze zaak ? (*Applaus bij CD&V*)

Minister Steve Stevaert : Ik heb tijdens de vorige regeerperiode samen met de CVP beslist dat de concessie voor de hele luchthaven aan PMV diende te worden toegekend.

De managements-overeenkomsten mochten daarentegen niet door PMV worden uitgevoerd. Wie moest het dan doen ? PVL ? Het Rekenhof zou dan opgemerkt hebben dat PVL rechter en partij was in dezelfde zaak.

Daarom werd toch gekozen voor PMV. Omdat PMV niet over voldoende personeel beschikte werden er externe experts ingeschakeld door PMV. Daarbij zou bepaalde informatie niet zijn verstrekt. Dat kan men niet verwijten aan de Vlaamse overheid.

De heer Ludwig Caluwé : Dat hebben uw kabinetsmedewerkers gezegd op 10 juli 2001.

Minister Steve Stevaert : Er bestond discussie over of er al dan niet sprake was van belangenvermenging. Ik heb de heer Decaluwe nooit weggelachen, maar zijn opmerkingen steeds ernstig genomen.

Volgens de selectievoorwaarden mochten de kandidaten geen concessionarissen zijn. Aan deze voorwaarde werd echter niet voldaan.

Als we Ernst&Young te vroeg verwijderd hadden, dan zou er ook discussie zijn ontstaan. Nu kan een en ander tenminste zonder schadevergoedingen worden afgehandeld.

Voor het personeel verandert er niets : het huidige systeem wordt gehandhaafd.

We zijn bereid om de luchthavens van Deurne en Oostende royaal te subsidiëren. We zijn echter niet bereid om de luchtvaartmaatschappijen te subsidiëren om klant te worden van deze luchthavens.

Bovendien moeten de middelen voor de ondertunneling buiten het budget van de minister van Mobiliteit worden gezocht. Eventueel kan een beroep gedaan worden op PPS. Hierover moet nog gedebatteerd worden in de ministerraad.

De heer Carl Decaluwe : Het is duidelijk dat er grove fouten zijn gemaakt. Daarom zullen we een motie indienen.

De heer Jan Penris : Ook wij zullen een motie indienen. De heer Van den Eynde zal de minister van Ambtenarenzaken in commissie ondervragen over het personeelsdossier van de luchthaven van Deurne.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heren Decaluwe en Van Rompuy en door de heer Penris werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties ingediend.

Het Parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

ONTWERPEN VAN DECREET

Gelijke onderwijskansen-I

Tweede lezing

De voorzitter : Aan de orde is de tweede lezing van het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I.

Bij tweede lezing wordt alleen artikelsgewijs beraadslaagd en gestemd over de verworpen artikelen of aangenomen amendementen en de uit die verwerping of aanneming voortvloeiende nieuwe amendementen die tot doel hebben de tekst naar de vorm en de onderlinge samenhang van de artikelen te verbeteren, met uitsluiting van alle andere nieuwe amendementen.

De tweede lezing is geopend.

De tweede lezing is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Instemming met het Verdrag van Nice

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag van Nice houdende wijziging van het verdrag betreffende de Europese Unie, de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en sommige bijbehorende akten, met de protocollen en de slotakte, ondertekend in Nice op 26 februari 2001.

De algemene bespreking is geopend.

- *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De heer Stefaan Platteau, verslaggever : Tijdens zijn inleidende uiteenzetting, poogde de minister de doelstellingen van het verdrag van Nice te omschrijven. Het verdrag is er in de eerste plaats op gericht om de Europese Unie voor te bereiden op de uitbreiding.

De Vlaamse regering vroeg om het subsidiariteitsbeginsel te versterken en het taalregime te behouden, wat ook gedeeltelijk is gerealiseerd.

Minister Van Grembergen gaf ook een overzicht van de belangrijkste verdrags-elementen : de stemmenweging in de Raad van Ministers, de samenstelling en het voorzitterschap van de Europese Commissie, de uitbreiding van de gekwalificeerde meerderheid, de uitbreiding van de medebeslissingsprocedure, de samenstelling van het Europees Parlement, het Comité van de Regio's en het Sociaal-economisch Comité, de hervorming van het justitiële apparaat.

De minister had het tot slot over een aantal specifieke Vlaamse aandachtspunten : de handel in diensten, het talenregime, de culturele diversiteit en het feit dat het Comité van de Regio's niet geïnstitutionaliseerd is.

Ikzelf had het in mijn tussenkomst over de versterking van het subsidiariteitsprincipe. De heer Van Overmeire merkte op dat enkel de Ieren de kans hebben gekregen zich over dit verdrag uit te spreken. Hij had het ook over de constitutionele regio's. De heer Van Vaerenbergh concentreerde zich op wat belangrijk is voor Vlaanderen. Hij ging ook in op de Europese regeldrift. De heer Ramon betreurde dat in het verdrag van Nice onvoldoende aandacht wordt besteed aan het asiel- en immigratiebeleid. De heer Van den Brande omschreef het verdrag als : om goed te keuren en snel te vergeten.

Het ontwerp van decreet werd met 8 stemmen tegen 2 aangenomen. (*Applaus*)

De heer Luc Van den Brande : Als we, zoals voorgesteld door de federale meerderheid, besluiten gemengde en multilaterale verdragen toe te vertrouwen aan een paritair samengestelde Senaat, draaien we de klok terug. Wat het Sint-Michielsakkoord uniek maakt, is de mogelijkheid om interne bevoegdheden extern uit te oefenen.

Het verdrag van Nice is een minimumplatform, maar er zijn verzachtende omstandigheden. Zo waren een aantal lidstaten onderling verdeeld. Ook binnen de Benelux waren we het niet altijd eens, maar toch blijft dat een nuttige organisatie, zeker binnen een uitgebreide Unie.

Dit verdrag mag niet leiden tot een nieuwe verdeling van Europa met aan de ene kant een uitgebreide Unie en aan de andere kant de landen die geen lid zijn van deze Unie. We moeten samenwerken met de landen die de nieuwe buitengrens zullen vormen.

Wanneer we opmerkingen maken over een eventueel democratisch deficit binnen de kandidaat-lidstaten, mogen we die binnen de huidige lidstaten en de Unie zelf niet over het hoofd zien. De besluitvorming moet doorzichtiger.

Niemand kan ontkennen dat dit verdrag een stap vooruit is, maar aan de andere kant is het niet veel meer dan een tussenstap naar verdieping en verbreding. Op een aantal punten is men helaas niet ver genoeg durven gaan. Ik denk aan het doorbreken van de consensusregel.

We kunnen de organisatie van de Europese Unie niet veranderen zonder aandacht te besteden aan de plaats van Vlaanderen in die Unie. Vandaar mijn voorstel om naast een Europese Conventie ook een Vlaamse te organiseren.

Over de hervorming van de rechtsprekende organen oordeel ik positief. Het Comité van de Regio's blijft evenwel een orgaan van de Unie, het wordt geen instelling.

CD&V zal dit ontwerp van decreet goedkeuren : het verdrag van Nice is nu eenmaal niet meer dan een noodzakelijke technische tussenstap. Ik hoop dat we in de toekomst van die technische verdragen af kunnen raken. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Karim Van Overmeire : Het verdrag van Nice is zeer technisch maar belangrijk. Het regelt bijvoorbeeld het aantal Europese parlementsleden, de samenstelling van de Europese Commissie en de besluitvorming van de Raad : structuren die de krijtlijnen zullen uittekenen waarbinnen dit Vlaams Parlement nog kan functioneren.

Het verdrag van Nice is de vierde grote wijziging van de Europese basisverdragen. De Europese integratie verloopt telkens in kleine stappen. We moeten ons afvragen of het wel mogelijk is dat dit op een andere manier zou gebeuren. Elk verdrag is immers een evenwichtsoefening tussen nood aan welvaart, veiligheid, vrijheid en gemeenschappelijke structuren enerzijds en de diepe wens om ook in de eenentwintigste eeuw de eigen identiteit te bewaren anderzijds.

Met het verdrag van Nice wilde men de uitbreiding van de EU mogelijk maken. De creatie van instellingen voor een economische vrijhandelszone voor 6 lidstaten is immers iets totaal anders dan de creatie van een politieke eenheid voor 25 of meer lidstaten.

Onze fractie is een principieel voorstander van de uitbreiding van de EU. Niet alleen zijn er het economisch voordeel en de stabiliteit, Europa heeft ook een ereschuld tegenover die landen die gedurende decennia te kampen hadden met de communistische dictatuur.

Men mag de problemen van de uitbreiding niet overroepen. Meestal gaat het immers over landen die minder inwoners tellen dan Vlaanderen. Verder is het demografisch deficit er vaak nog groter dan in Vlaanderen. Van een permanente immigratiestroom kan dan ook geen sprake zijn. Bovendien scoren deze landen op economisch vlak vaak niet slecht. Zo kent Hongarije momenteel, wegens een te sterke stijging van de loonkost, een delocalisatie van bedrijven naar, onder meer, de Oekraïne. Bij een uitbreiding zal Vlaanderen een netto-betaler blijven. De sommen die Vlaanderen moet betalen voor de Europese integratie zijn echter veel lager dan de jaarlijkse transfers van Vlaanderen naar Wallonië.

Anderzijds moeten we ook oog durven hebben voor een aantal negatieve aspecten. Zo zijn er de problemen met criminele bendes, immigratie en een landbouwbeleid dat onbetaalbaar zal worden, indien men de huidige criteria veder handhaaft. En hoe zit het met de bewaking van de oostelijke grens ?

Men moet zich ook durven afvragen of de hele operatie niet overhaast werd uitgevoerd. Heel de uitbreiding lijkt immers steeds meer op een prestigeproject. Formeel werd besloten dat de nieuwe lidstaten pas zouden mogen toetreden nadat ze aan de eisen van Kopenhagen uit 1993 hebben voldaan. Men doet er echter alles aan opdat de toetredingsbesprekingen in 2003 afgerond zouden worden.

De uitbreiding van de EU leeft overigens niet bij onze bevolking. Niet alleen voelt een belangrijk deel van de bevolking zich onvoldoende geïnformeerd, een groot aantal mensen voelt zich ook helemaal niet betrokken. Bij degenen die wel

betrokken zijn, zijn de tegenstanders van de uitbreiding in veel landen talrijker dan de voorstanders.

Onze fractie pleit voor een strikte handhaving van de criteria van Kopenhagen. Het is dus best mogelijk dat een aantal landen niet dadelijk zullen kunnen toetreden en zullen nog even moeten wachten.

In welke mate drong de stem van Vlaanderen door tot in Nice ? Bij het lijstje van Vlaamse prioriteiten van 10 november 1999 vinden we onder meer een versterking van het subsidiariteitsbeginsel, het behoud van het talenregime en een significante versterking van het Comité van de Regio's.

Anders dan de numeriek zwakkere Ieren en Denen moest Vlaanderen zijn belangen echter verdedigen via de Belgische delegatie. Eens te meer werd het verschil tussen een Europese regio en een Europese lidstaat duidelijk.

Voor het talenregime kunnen we spreken van een status quo. Het heersende talenregime blijft volledig gelden. Iedere burger zal zich in zijn eigen taal tot de Europese instellingen kunnen wenden en door die instellingen ook in zijn eigen taal te woord gestaan worden. Het spreekt voor zich dat we deze houding verder moeten aanhouden.

Met het Verdrag van Nice wordt een nieuwe stemmenverdeling ingevoerd. Er is bij het uittekenen van de 19 verschillende types van besluitvorming bij volstreekte of gekwalificeerde meerderheid en de daarbij horende blokkeringsminderheden met heel veel factoren rekening gehouden. De mogelijkheid dat sommige lidstaten hun gewone stemmenpakket zouden kunnen opdelen werd echter over het hoofd gezien. België zal zijn stemmenwaarde dus niet kunnen opsplitsen. Alhoewel de minister nogmaals herhaalde dat dit punt deel uitmaakte van het Vlaamse regeerakkoord, werd deze materie door de Belgische delegatie te Nice niet op de agenda geplaatst.

Als volwaardige lidstaat zou Vlaanderen in de Raad van Ministers een stem hebben die acht of negen waard zou zijn, tegenover nu twaalf voor België. Vlaanderen zou recht hebben op ongeveer vijftien zetels in het Europees Parlement, tegenover de misschien elf, twaalf of dertien zetels die het nu vanaf 1 januari 2004 zal krijgen.

België behoudt zijn twaalf zetels in het Comité van de Regio's. Het is positief dat het Comité voortaan moet zijn samengesteld uit vertegenwoordigers die in een regionaal of lokaal lichaam zijn verkozen of die aan zo'n vergadering verantwoording verschuldigd zijn. Het Comité werd echter niet erkend als volwaardige instelling van de EU, de Raad van Ministers en de Europese Commissie kunnen de adviezen van het Comité zomaar naast zich neerleggen, de constitutionele regio's krijgen geen afzonderlijk statuut en ze krijgen geen toegang tot het Europees Hof van Justitie, evenmin als het comité.

Het Comité van de Regio's lijkt op een sisser uit te draaien. De lidstaten zullen nooit toestaan dat de regio's uitgroeien tot een volwaardig niveau. Vele lidstaten kennen geen regio's of zien regio's louter als elementen van decentralisatie. Ons regionaal model, dat is gebaseerd op een nationaliteitenconflict, vinden we bijna nergens terug. Vlaanderen staat op dit vlak in Europa het verst, maar wat brengt dat op ?

De frontvorming van de regio's baat niet alleen niet, ze schaadt bovendien. De andere EU-lidstaten zullen zich eventueel nog neerleggen bij een 'split vote' van België, maar enkel en alleen als dit geen precedentwaarde heeft. Een land als Duitsland wil niet het risico lopen zijn voordelen als 'groot' land te verliezen. De frontvorming van bijvoorbeeld Vlaanderen, Catalonië en Schotland zal alleen maar argwaan opwekken en machtige tegenstanders opleveren.

Vele politici menen trouwens dat het Verdrag van Nice allang voorbij gestreefd is door de oprichting van de Europese Conventie. Ik wijs erop dat België als voorzitter wordt opgevolgd door een reeks landen die helemaal niet zo geïnteresseerd zijn in de verdieping van de EU en meer rechten voor de regio's van de lidstaten. Een probleem dat in de toekomst nog groter zal worden : de landen uit Midden- en Oost-Europa zijn zeer gesteld op hun nationale identiteit en staan argwanend tegenover elke afstand van soevereiniteit. De sleutel ligt bij de lidstaten, waar de stem van de kiezer doorweegt. Of zoals oud-commissaris MacSharry het zei : de burgers willen niet dat de EU nieuwe bevoegdheden krijgt, de EU moet alleen efficiënter worden.

Tot slot heeft men het vaak over het democratisch deficit. Men bedoelt dan niet

zozeer dat de bevolking zich niet kan uitspreken over de Europese besluitvorming, maar wel dat de bevolking de Europese integratie onvoldoende steunt. Meer democratische besluitvorming zal de integratie niet bevorderen, integendeel zelfs. Degenen die het democratisch deficit betreuren, kunnen overigens onmogelijk instemmen met een paritaire Belgische Senaat, die verdragsbevoegdheden aan het Vlaams Parlement onttrekt.

Het Vlaams Blok zal dit verdrag niet goedkeuren, hoewel het verdrag een stapje vooruit wil zijn in de richting van een efficiënter Europa. De positie van de regio's werd niet verbeterd en men vraagt ons een blanco cheque te tekenen voor de verdeling van de Belgische zetels. Het is goed dat minstens één politieke fractie zich voldoende kritisch toont over de huidige Europese constructie. *(Applaus bij het VB)*

Minister Paul Van Grembergen : De uiteenzettingen van de sprekers bewijzen dat dit onderwerp zeer diepgaand werd besproken in de commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden. Ik heb begrip voor de beoordeling van de heer Van Overmeire, maar het gaat hier om het vastleggen van prioriteiten. De uitbouw van een groot Europees geheel is een van de grote politieke idealen van mensen van mijn leeftijd en hopelijk ook van heel wat jongeren. Als het Verdrag van Nice daartoe een bijdrage kan leveren, hoe klein dan ook, moeten we dit goedkeuren, zeker als we zien hoeveel allianties er ook elders in de wereld worden gevormd.

De redenering van de heer Van Overmeire is onlogisch. Als het de bedoeling is om niet meer te werken langs het Comité van de Regio's en alles te regelen langs de soevereine staten, dan zie ik geen snelle verandering.

De heer Karim Van Overmeire : Voor de opsplitsing van de Belgische stemmen in de Raad van Ministers is de toestemming van de andere lidstaten nodig.

De vraag is of het louter tactisch wel een goed idee is om een beroep te doen op de regio's. Moet er geen ander spoor gevolgd worden ?

Minister Paul Van Grembergen : In Europa zijn er twee belangrijke sporen, met name dat van de soevereine staten die een deel van hun bevoegdheden aan Europa afstaan en dat van de soevereine staten die meer bevoegdheden aan de regio's geven. Beide sporen zullen door de komende generaties ingevuld worden.

Mijn houding ten opzichte van de paritaire Senaat en de verdragen is niet veranderd. Het Vlaams Parlement moet eerst oordelen of de verdragen aan de Senaat voorgelegd worden. Ik geloof niet in een paritaire Senaat en zal die ook niet nastreven.

De heer Luc Van den Brande : Is dat de houding van alle ministers in de Vlaamse regering ? De minister-president leek een andere houding toegedaan.

Minister Paul Van Grembergen : De uitspraken van de minister-president, waarnaar verwezen wordt, deed hij in een partijcontext. Ik vertolk mijn eigen standpunt. Dat ligt ook in de lijn wat altijd in dit parlement is gezegd. *(Applaus bij de VLD, CD&V en VU&ID)*

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag van Nice houdende wijziging van het verdrag betreffende de Europese Unie, de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en sommige bijbehorende akten, met de protocollen en de slotakte, ondertekend in Nice op 26 februari 2001.

- *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet betreffende de oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Jacques Laverge, verslaggever : Dit ontwerp van decreet is een mijlpaal in de reorganisatie van de VDAB. Bij de bespreking werden een aantal amendementen voorgesteld. Een deel daarvan werden goedgekeurd. Het ontwerp werd met elf stemmen tegen drie aangenomen. (*Applaus bij de VLD en VU&ID*)

De VLD zal het ontwerp goedkeuren omdat het aan een aantal verzuchtingen beantwoordt. Zo kan T-Interim zelfstandig functioneren op de markt en krijgt het de kans om zich uit te bouwen. De administrateur-generaal van de VDAB stelde in de commissie dat de VDAB met T-Interim als een van de eerste begonnen is om interimactiviteiten te ontwikkelen. Door de talrijke concurrenten is het marktaandeel evenwel gedaald. T-Interim beschikte over te weinig ruimte om uit te breiden en te groeien. Ik hoop dat deze structuur aan de T-Groep de kans biedt om als volwaardig interimkantoor te werken. (*Applaus bij de VLD, sp.a en VU&ID*)

De heer Roland Van Goethem : Dit nutteloze ontwerp van decreet richt een als NV gecamoufleerd overheidsbedrijf op in een sector waar het private aanbod al groot genoeg is. Niemand wacht op een overheidsinterimbureau.

Het probleem was evenwel dat T-Interim zich eigenlijk schuldig maakte aan concurrentievervalsing. Een overheidsdienst die commerciële activiteiten uitoefent, blijft omstreden, vandaar de oprichting met overheidsgeld van een naamloze vennootschap van privaatrecht. Om dat overheidsgeld op een min of meer betamelijke manier te versluizen wordt dan maar de Werkholding opgericht, een vennootschap met sociaal oogmerk. De eisen die een vennootschap met sociaal oogmerk stelt aan de maatschappij waarvan zij de enige aandeelhouder is, zullen echter nooit dezelfde zijn als bij een normale holding.

De Werkholding mag participeren in de T-Groep en in soortgelijke privaatrechtelijke entiteiten, en een eigen sociaal investeringsbeleid ontwikkelen door sociale projecten te organiseren. Volgens de minister gaat de opbrengst van de NV T-Groep naar de Werkholding, om te investeren in sociale werkgelegenheid. Ik heb niets tegen sociale werkgelegenheid, maar het mag niet de bedoeling zijn om onder het mom van sociale werkgelegenheid nutteloze nepbanen te creëren.

Mijn fractie zal dit ontwerp van decreet niet goedkeuren. (*Applaus bij het VB*)

- *De heer André Denys, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

De heer Robert Voorhamme : Dit ontwerp van decreet is de eerste stap naar de hervorming van de VDAB. Ik geef toe dat het lang geduurd heeft voor de eerste administratieve hervorming van deze regeerperiode werd goedgekeurd.

Het ontwerp is innovatief omdat een marktconforme NV wordt opgericht. De concurrenten ergerden zich aan het feit dat de merit-diensten van de VDAB op een niet marktconforme manier georganiseerd worden. Toch mag deze NV niet als een rest-NV beschouwd worden. Het moet een voorbeeld-NV worden waarmee we aantonen dat verantwoord ondernemen ook in deze sector wenselijk is.

De sociale partners vreesden dat de commercialisering een einde zou maken aan de huidige sociale bekommernissen. Daarom is de Werkholding een vennootschap met sociaal oogmerk. Het is niet onze bedoeling nepwerkgelegenheid te creëren, wel om de opbrengst uit de commerciële activiteiten in sociale doeleinden te investeren. Ondanks de lage werkloosheid in Vlaanderen, zullen er altijd mensen zijn die bijzondere aandacht nodig hebben.

Wij zullen dit ontwerp van decreet goedkeuren.

De heer André-Emiel Bogaert : Deze laattijdige realisatie van een hoofdstuk uit het regeerakkoord is een eerste stap. Minister Landuyt drong aan op een snelle behandeling omdat men per kwartaal werkt. Men stond voor de keuze om van de VDAB een regulator of een actor te maken. We hebben voor dat laatste gekozen mits de VDAB marktconform werkt. Er zijn ten slotte geen problemen met de personeelsleden die van de VDAB overgeheveld worden naar de NV T-Groep.

De voorzitter : De algemene bespreking is gesloten.
Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van

decreet betreffende de oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding.

- *De artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Instemming met het Verdrag van Nice

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag van Nice houdende wijziging van het verdrag betreffende de Europese Unie, de verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en sommige bijbehorende akten, met de protocollen en de slotakte, ondertekend in Nice op 26 februari 2001.

- *Het ontwerp van decreet wordt, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, met 84 stemmen tegen 18 en, wat de gewestaangelegenheden betreft, met 82 stemmen tegen 17 aangenomen.*

Gelijke onderwijskansen-I

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen over het amendement op artikel III.7 en over artikel III.7 van het ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I.

Mevrouw Hilde Claes : Deze middag stelde ik een actuele vraag over het besluit dat minister Vanderpoorten wil nemen in uitvoering van dit decreet. Ik wil nogmaals vragen of ik haar repliek goed begrepen heb. Ze wil de extra uren financieren binnen haar eigen budget. De minimumgrens van 6 uur zal te allen tijde worden gegarandeerd, ook in het overgangsjaar. Daarover had ik graag duidelijkheid voor de stemming.

Minister Marleen Vanderpoorten : In de organieke regeling is bepaald dat elke school met een minimum van tien procent doelgroepopleerlingen ten minste zes uur ondersteuning krijgt. Deze regeling geldt voor het tweede en het derde jaar van de driejarige termijn. In het eerste jaar geldt voor alle scholen dat ze slechts vijftig procent van de stijging krijgen. Dat betekent dat wie nog niets had en dus op zes uur uitkomt, daarvan slechts de helft krijgt.

Mevrouw Hilde Claes : Bij de bespreking van het ondersteuningsdeel van het ontwerp werd nadrukkelijk gestipuleerd dat het aantal uren zou gehalveerd worden, maar met behoud van de minimumgrens van zes uur.

- *Het amendement wordt aangenomen*

- *Het aldus geamendeerde artikel III.7 wordt aangenomen.*

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het aldus geamendeerde ontwerp van decreet betreffende gelijke onderwijskansen-I.

De heer Luc Martens : Mijn fractie zal zich onthouden bij de stemming. Ik wil benadrukken dat we geen problemen hebben met het inschrijvingsrecht voor wie het pedagogisch project van de school en het schoolreglement onderschrijft.

Wij menen echter dat men de implementatie van het decreet beter van onderuit kan laten groeien in plaats van het van bovenaf op te leggen. Wij hebben dus niets tegen het principe, maar wel tegen de manier waarop het doorgevoerd wordt.

Onze onthouding heeft ook te maken met waakzaamheid over de zorgverbreding in de toekomst. We zullen de minister op haar inspanningen kunnen beoordelen bij de begrotingsbespreking. Ik hoop dat alle regeringspartijen haar op dat ogenblik zullen steunen.

De heer Johan De Roo : Ik heb een stemafpraak met de heer De Batselier.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Ik heb een stemafpraak met de heer Van der Poorten.

Mevrouw Hilde Claes : Ik ben het niet eens met de interpretatie van de minister. In de uitvoeringsbesluiten moeten de letter en de geest van het decreet worden gerespecteerd. Hoewel ik dit decreet positief beoordeel, voel ik me, gezien het antwoord van de minister, genoodzaakt me te onthouden.

De heer Kris Van Dijck : Ik zal me onthouden bij de stemming. Het gelijkekansendecreet bevat veel positieve elementen. De N-VA betreurt echter dat de huistaal van de kinderen, een belangrijke factor in de schoolloopbaan, niet losgekoppeld wordt van de economische achtergrond. Daardoor worden heel wat jongeren niet meer meegeteld.

- *Het ontwerp van decreet wordt met 56 stemmen tegen 18 bij 31 onthoudingen aangenomen.*

Oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de oprichting van de vennootschappen T-Groep en Werkholding.

- *Het ontwerp van decreet wordt, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, met 58 stemmen tegen 18 bij 29 onthoudingen en, wat de gewestaangelegenheden betreft, met 57 stemmen tegen 17 bij 28 onthoudingen aangenomen.*

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

Scoutsgroep voor allochtone jongeren in Antwerpen

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Van Nieuwenhuysen tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een scoutsgroep voor allochtone jongeren in Antwerpen.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Het is duidelijk dat deze motie en de motie van de heer Vermeulen cum suis grondig van elkaar verschillen. De invulling van de begrippen integratie en multiculturele samenleving betekent meer en meer dat de verschillende groepen gewoon naast elkaar staan. Dat was al gebleken in het dossier van de eigen opvang in bejaardentehuizen, in de plannen voor een eigen tv-zender en voor het verstrekken van onderwijs in de eigen taal en nu ook in dit dossier van een eigen jeugdbeweging.

Behalve de veiligheidsvraag - men heeft immers geen zicht op wat er gebeurt in een dergelijke jeugdbeweging - dient men zich ook af te vragen of men met de inbouw van dergelijke faciliteiten wel de goede richting uitgaat. Wij denken dat dit de integratie niet zal bevorderen. Daarvoor baseren we ons op de ervaringen met de Franstaligen : ook daar hebben de faciliteiten niet geleid tot integratie.

We hoopten dat de VLD achter ons standpunt zou gaan staan. De voorzitter van deze vergadering vroeg zich op 2 mei in de commissie Welzijn immers af of we met het oprichten van een tv-zender voor allochtonen geen verkeerde signalen geven.

Deze motie komt op hetzelfde neer. Het heeft ons trouwens verbaasd dat de heer Keulen, die niet aanwezig was in de commissie, de tegenmotie mee heeft ondertekend.

De heer Jo Vermeulen : De heer Van Nieuwenhuysen zou graag een beter zicht krijgen op de werking van een dergelijke jeugdbeweging. Daarom nodig ik hem uit te luisteren naar de ervaringen met dit fijne Antwerpse initiatief.

Jeugdbewegingen willen de kinderen van de straat houden om samen aan een geëngageerde samenleving te bouwen. Dit initiatief beantwoordt aan een behoefte.

Hoewel allochtonen geen traditie van jeugdbewegingen hebben, zijn er intussen goede contacten opgebouwd met andere jeugdbewegingen, onder meer op het vlak van leidersvorming.

Het is de bedoeling een grotere samenwerking te realiseren op het ogenblik dat deze groep enige kracht heeft verworven. (*Applaus bij CD&V, de VLD, sp.a en AGALEV*)

- *De met redenen omklede motie wordt met 18 stemmen tegen 84 niet aangenomen.*

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Vermeulen, mevrouw Van Hecke en de heren Vandenbossche, Keulen en Roegiers tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Van Nieuwenhuysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over een scoutsgroep voor allochtone jongeren in Antwerpen.

- *De met redenen omklede motie wordt met 87 stemmen tegen 18 aangenomen.*

Onderzoeks- en ontwikkelingsbeleid

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Vandenbroeke en Van den Brande tot besluit van de op 6 juni 2002 door de heer Vandenbroeke in commissie gehouden interpellaties tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over het dreigende tekort aan wetenschappers en onderzoekers in het bijzonder en over het onderzoeks- en ontwikkelingsbeleid in Vlaanderen en Europa.

De heer Luc Van den Brande : We betreuren dat deze regering ondanks de beleidsruimte van 280 miljard frank niet meer inspanningen gedaan heeft voor wetenschapsbeleid. De bedragen zijn zelfs gedaald.

Na drie jaar is de minister-president eindelijk tot het inzicht gekomen dat er iets moet veranderen. Met onze motie vragen we blijvend aandacht voor het onderzoeks- en ontwikkelingspotentieel in Vlaanderen.

Drie procent van het BNP zou moeten besteed worden aan dit beleidsdomein. Er is ook behoefte aan een samenhangend meerjarenplan. Het project Kleurrijk Vlaanderen laat dit onderdeel evenwel helemaal niet aan bod komen.

De heer Dirk Holemans : Ik was verwonderd dat de heer Van den Brande niet aanwezig was in de verenigde commissie die zich onlangs heeft gebogen over het probleem van onderzoek en ontwikkeling. Hij start blijkbaar liever een debat in de media.

Enkel een debat voeren over de centen levert weinig op. Aangezien in de motie geen aandacht wordt geschonken aan de doelstellingen en de maatschappelijke noden, zullen we de motie niet mee goedkeuren.

- *De met redenen omklede motie wordt, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, met 45 stemmen tegen 58 bij 2 onthoudingen en, wat de gewestaangelegenheden betreft, met 43 stemmen tegen 57 bij 2 onthoudingen niet aangenomen.*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op dinsdag 25 juni 2002 om 14 uur en op woensdag 26 juni 2002 om 10 uur en 14 uur. (*Instemming*)

- *De vergadering wordt gesloten om 18.51 uur.*

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert,

Gilbert Bossuyt, Louis Brill, Jozef Browaeys, Ludwig Caluwé, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Dirk De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Julien Librecht, Marcel Logist, Loones, Dominiek Lootens-Stael, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goeij, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Guy Sols, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Riet Van Cleuvenbergen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Herman De Reuse : gezondheidsredenen;

Mathieu Boutsen, Veerle Declercq, Frans De Cock, Jan Laurys, Jan Loones, Jacky Maes, Didier Ramoudt, Eddy Schuermans : buitenslands;

Chris Vandenbroeke : ambtsverplichtingen;

Patricia Ceysens : familieverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Johan Demol, Rufin Grijp, Walter Vandenbossche.

